

Turnul vieții

Stefan Doroftei Doimaneanu

Fricosul de umbra lui fuge
Nici când la zei nu ajunge,
Cretinul înjură și latră
La neamuri, la semeni la vatră.

Tâmpitul aleargă pe gheață
Cu lacrimi de ploi se răsfată,
Nebunul înoată pe casă
De valul din țiglă nu-i pasă.

Pungașul plăsmuiește minciuni
Păcălind și pe negrii tăciuni,
Piosu-și face cruci la altar
Pentru el, pentru viața ca dar.

Credulul respiră iluzii
Fiind permanent în confuzii,
Debilul se zgâiește la lună
Și mușcă din ea ca din gumă.

Melomanul ascultă viori
Și orchestre de greieri în zori,
Cântărețul se rupe-n cântări
Și plânge după multe bisări.

Filozoful aleargă-n neant
Explicându-ne viața savant,
Medicul forează în sânge
Dă viață, și coase și-mpunge.

Pictorul despletește culori
Zugrăvind curcubeie din flori.
Sculptorul la nori tot cioplește
Pe cerul cu caruri celeste,

Scriitorul tencuie fraze
În deșerturi pline de oaze,
Poetul ascute cuvinte
Visând și iubind nu dezmințe.

Muncitorul dresează la strung
Fiarele ce se-ncruntă prelung,
Țăranul la sapă trudește,

Pământul lui încă rodește.

Înginerul tehnici frământă
Pe roboți cu chei îi descântă,
Contabilul face bilanțuri
Și banii îi scoate din lanțuri.

*

În gene de la toți am și eu
Credul, dar și puțin din ateu
Căruia de lume îi pasă!
Poverile vieții m-apasă.

Trăiesc, admir, mă bucur și plâng,
Toate racile-n suflet le strâng,
Păcatele-mi țipă nervoase
Iubirile-mi saltă voioase.

Trăiri împletesc permanent
Le adun printre versuri fervent,
În turn am de unde alege
Pana-mi din destine culege!